Debrecen, 1899. november 24. – Debrecen, 1963. február 26.

Régi debreceni cíviscsaládból származott. Szülei 361 kat. holdon gazdálkodtak. Két polgárit végzett, két évig Poprádon németül tanult. Az első világháborúban végig katona, a debreceni 39. gyalogezrednél szolgált. 70 kat. holdat örökölt, amelyet vásárlásokkal 501 kat. holdra egészített ki. Emellett bérelte a debreceni református egyház 365 kat. holdas birtokát is. 1945-ig gazdálkodott, modern termelési eljárásokat alkalmazott: gazdaságát gépesítette, állataival többször díjat nyert. Virilis jogon, 1923-tól tagja volt a debreceni törvényhatósági bizottságnak. A református egyház presbitere. Részt vett a Hortobágyi Intéző Bizottság munkájában. Eredetileg az Egységes Párthoz, a kormánypárthoz tartozott, de megalakulása után, 1930-ban lépett be a Független Kisgazdapártba, 1938-tól a debreceni szervezet elnöki tisztét töltötte be. 1944 novemberében a szovjet városparancsnok Vásáry Istvánnal együtt megbízta a város életének ujjászervezésével. 1944. december 5-én a nemzeti bizottság tagja lett. Az FKGP ideiglenes, majd az újjáválasztott országos vezetőségben is helyet foglalt. 1947-ig a Hajdú vármegyei és a Debrecen városi pártszervezet elnöke. 1944. december 21-én városa képviseletében részt vett az Ideiglenes Nemzetgyűlés alakuló ülésén. 1945. január 4-én Hajdú vármegye és Debrecen város főispánjává, 1945. január 15-én pedig közellátási kormánybiztosává nevezték ki. 1946 januárjában megakadályozta száz balmazújvárosi német eredetű család kitelepítését. 1946. december 20-tól a debreceni református egyház főgondnoka. 1947. augusztus 26-án, saját kérésére, nyugdíjba vonulására tekintettel felmentették Hajdú vármegye és Debrecen város főispáni tiszte alól. 1947. augusztus 31-én az FKGP Hajdú és Bihar megyei listáján újra képviselővé választották; október 6-tól a kisgazdapárti képviselőcsoport egyik alelnöke lett. Az 1947. szeptember 12-i nagyválasztmányon az új politikai bizottság póttagjává választották. Fokozatosan szembekerült azonban a Dobi-Gyöngyösi-féle baloldali pártvezetés politikájával, s 1948. februárjában lemondott a képviselőcsoport alelnökségéről, április 11-én pedig leköszönt párttisztségeiről is, majd visszaadta mandátumát és kilépett a pártból. Lemondását 1948. április 26-án jelentették be a törvényhozásban. Haláláig visszavonultan élt. 1950. január 5-én a Debreceni Városi Tanács kártalanítás nélkül elvette családi házát, és kilakoltatta. Leányaihoz költözött. 1961-ben a debreceni rendőrség indokolatlanul letartóztatta, és három hónapig fogva tartotta. Hajdúhadházi 2000 négyszögöles szőlőjének jövedelméből és gyermekei támogatásából tartotta fenn magát.